

da sme v cerkvenem gozdu posekati hraste, drve in hosto tudi vzeti, čeravno moramo mi farani za farovž iz planine Reške brezplačno drve napravljati... Sedaj bodemo zidali novo cerkev. Kje bodemo dobili hrastove deske, bode naš načelnik konkurenčnega odbora nove kozolce iz cerkvenih gozdov za sebe stavil?! Svetujemo mu pa kot „jagdpentariju“: čimmanj bode gozdov, temmanj divjačine: ne zajcev, ne volkov, še manj pa medvedk... Eden, ki vse ve.

Ljutomer. Tudi pri nas se je začel boj proti žganju in najhujši žganjepivci stojijo že v vrstah bojevnikov. Gospod nadučitelj Karba so bili v zadnjem času bolani ter se niso mogli vdeležiti raznih zborovanj; osebno v Ptuj jim ni bilo mogoče iti k posvetovanju. Sedaj pa bodo baje sklicali 28. februarja t. l. takoj po večernici, v Sršenovi oštariji, kjer se počofa največ žganice, velikanski shod. Proč z žganjem! To je sedaj glavna misel raznih gospodov. Kot govorniki bodo nastopili Leščekčo z Düpleka, Blankraut z Izokovec in drugi. Gospod organist Caherl pa bodo še najbrž predlagali, da ne sme nobeden muzikant podučevati pri nemških familijah, ker bi grdo bilo, če bi si morali boljši ljudje in pristni Slovenci, ki so znali že v petem letu po blaženem rojstvu za silo slovenski tuči, izkati s cigintanjem zaslužek še pri Nemcih in židovih. Gospod žalar Wabnigg, ki se tudi v posojilnici razumejo, pa še zamorejo predlagati, da se morajo pisati tudi imena v pravilnem pravopisu, ne pa kar tak po listih.

Ljutomer. Dr. Karolu Grossmann, našemu dičnemu advokatu, se je večkrat in javno očitalo, da je porabljal stare štempelne, da je resnico pačil in še več raznih lepih lastnosti. Ljudje so strmeli in se čudili, da je kaj takega sploh mogoče. Odvetniška zbornica v Gradcu ima toliko gradiva, da bodo gospodje, ki sedijo v disciplinarnem svetu, dobili sive lase, prej ko bodo zamogli vse izdelati. „Geldjudu“ Karleku s sokolsko srakico je še menda v dobrem spominu nemška pevska slavnost, ki se je vršila v Ljutomeru. Takrat ga je zgrabil državni pravdnik za kosmata nšesa, ker se je trdilo, da je hujskal ljudi zoper nemške pevce itd. Karleku se je takrat posrečilo priti iz zanjke, toda možakar še ni umrl in doživeti še zamore marsikaj prijetnega. Značaj Karlek je velik politik! Kot ministrant je bil najbrž klerikalček v Marjini družbi, pozneje je postal strasten liberalček, na nekem političnem shodu pri Sv. Jurju ob Ščavnici se je zavzemal z mladeniško-židovskim ognjem za socialdemokrate, končno je izjavil drugod, da je „slogas“. Danes prisega morda na prapor belotinskega vraga! „Naroden“ pa je ta možicelj, pa še kak! „Svoji k svojim“! Za ljudstvo živi in z ljudstvom čuti, slovensko ljudstvo mu je vse! Poštenjak Karlek, ki podpira z obema rokama vsa narodna društva, je potreboval svoj čas zopet nekaj drobiža za preljubi narod slovenski in je našel v kratkem nov izvirček dohodkov. Potreboval je pooblastilo kot prilogo k neki vlogi. V nekem aktu, ki je tekel za isto stranko v drugi civilni zadevi, je bilo že kolekovano pooblastilo, ki je prišlo od sodnije nazaj in je imelo že oznameno dotičnega sodnijskega akta. Stokrat in stokrat se zamore porabiti splošno pooblastilo, da se prihranijo nepotrebni stroški novega pooblastila, ki stane s kolkom vred 2 K. Karlek pa takrat na to ni mislil, ampak je mislil le na svoj umazani žep.

Odstranil je na že porabljenem pooblastilu dotično sčodno oznamilo, pripil si je ob jednem se datum in 2 kronci sta bili zasluženi, ker je zaračunal stranki novo pooblastilo! Prmojdunaj! Ali ni to tudi narodno?! Kšeft je kšeft! — To je le nekaj majhnega — še pride več! Karlekov praded je bil baje žid. Mogoče je, da čita „Geldjud“ Karlek židovske svete knjige „Talmud“ in se ravna po teh naukih. Tamkaj stoji zapisano med drugim: Grešiti je dovoljeno, grešimo, toda skrivajmo (Berach 591, Chagig 5.) Židom je dovoljeno goljufati brezbožne (t. j. tiste, ki niso židje). Židom je dovoljeno delati „nevernikom“ krivico, kakor tudi nevernike odirati. — Govori se, da možakar ni popolnoma zdrav in da mu silijo veliki možgani v majhne. Toda, tega ne moremo verjeti, akoravno se mora vsakdor čuditi, da njanja človek, ki ima akademično naobrazbo, piše pred svoje ime besedico „doktor“, take neumnosti, kakor Karlek. — Pride pa tudi za njega dan pačila in dobil jih bode po šparkljih, da bode joj.

Ormož, 9. 2. 1911 (Obrotni ples). 5. t. m. vršil se je tukaj obrtni ples, ki je bil prav prijetno dokončan. Čisti dobicek izročil se je poleg drugih prostovoljnih daril pred kratkim časom vsled požara težko oškodovanemu obrtniku kot pripomoček v najhujši zadregi.

Iz Jesenic. Zakaj hoče Čebulj župan postati? Znano je da v zadnjih letih regira na Jesenicah žnidar Čebulj kot gerent in obenem absolutni gospodar. Pač mu je naša slavna c. kr. vlada pridela nekaj svetovalcev, a to ni Čebula prav nič motilo pri njegovemu absolutizmu in terorizmu! Svetovalce je samo na videz tje pa sem kader se mu je poljubilo povabil je na brezpomembni govor. Splošno je pa sam v vsih nevarnejših zadevah sklepal in deloval brez vsacega svetovalca. Tako je strankam na Savi oddajal samovoljno vodu vpeljavo v razne hiše, napravil cestne napise samo v slovenskem jeziku, oddajal koncesije raznim Ferjanom, plaševal razne račune brez da bi jih videli svetovalci, sklepal pogodbe brez svetovalcev; z eno besedo delal je kot absolutni gospodar, kakor se mu je poljubilo delati z občinskim denarjem. Za vse to je bil Čebulj jako dobro plačan. Vlekel je v teh letih mnogo tisočakov iz občinske blagajne, računil se je nepotrebna pota in komisije in si s tem prislužil mnogo denarja. Ako bi bil Čebulj še nekaj let na Jesenicah za gerenta, poplačal bi bil gopolnoma njegovo čezbrerno hišo z občinskim denarjem! Seveda je ta kšeft lep in radi tega se mu še vedno danes sline cede po županskemu stolcu. On vedno vpije da dela za blagor ljudstva! Hudimana ali je še kedo tako neumen, da Čebulu to verjame??? — Naj raje reče za blagor svojega žepa! Občinski svetovalec je imel za kružbe, tako se je on sam nekđaj izrazil v Tancerjevi gostilni! Pri vsem tem je bil pa naš žnidar in je še danes hudoben, ne samo da je imel občinske svetovalce pradelne, temveč jih je še nesramno denunciral pri c. kr. okrajnemu glavarstvu. Tako n. pr. je denunciral obč. svetovalca in ljudskoštevne komisarja g. Pongratza, da on pri ljudskemu štetju nepravilno postopa, nar kar seveda se je proti g. Pongratzu vršila od strani glavarstva preiskava. Ko je Čebulj to izvedel, se je on proti g. Pongratzu opravičil in je rekel, da ga je njen „Wachmeister“ gla-

varstvu naznanil, in se je jezil kaj da imajo orožniki pri ljudskemu štetju za opraviti!! Seveda se je potem izkazalo da so bili gg. orožniki pri tem popolnoma nedolžni in da je bil denuncijant sam gerent Čebulj! Čebulj je s tem orožnike na Jesenicah v tako slabo luč postavil, da se mi še danes čudimo kako zamore tako obrekovanje orožnikov pripustiti g. ritmojster Matija Zellar v Ljubljani?! — Ali res sme vsaki krojač pometati z orožniki, kakor se njemu poljubi? Ali res nima orožnik nobene pravice več, da bi se mogel braniti takemu natolcevanju in obrekovanju? Ali res misli g. ritmojster Zellar da je orožnik le metla? Če je to res, potem sploh obžalujemo gg. orožnike da nimajo nikakega državnega pravnika! — In sedaj hoče klerikalni štab sklicevati shode za občinske volitve! Pojte vsi skupaj spat, na Jesenicah in na Savi ne boste prav nič farbali, odkritosrčno vam povemo da ste falotje od glave do nog in da mi sploh, kar nas je naprednjakov, prav nič ne verjamemo vašim umazanim frazom! — Pač vam pa bodemo krepko odgovorili na vaših sleparskih shodih!

Gladbeck na Nemškem. Tukaj je izdihnil svojo dušo „Stajerčevi“ naročnik g. Jernej Černe. Umrl je na jetiki dne 26. prosinca 1911. Lahka mu zemljica!

Kathreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkov pa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite samo izvorne zavoje sa z imenom **Kathreiner**

Naš shod v Slovenski Bistrici.

Preteklo nedeljo, dne 12. t. m., bil je za slov. bistriški okraj velevažnega pomena kakor naznanjeno, priredila je „Stajerčeva stranka“ veliki kmetski shod, ki se je naravnost krasno, dostojno in nemoteno izvršil. Vsi veliki prostori Neuholdove gostilne so bili natlačeno polni. Najmanjše se je bilo zbralo 300 kmetovalcev iz celega okraja. Opazili smo razven vrlih posestnikov iz neposredne okolice Slovenske Bistrice mnogo pristašev iz zgornje in spodnje Pulskave, iz Poličan, Črešnjevca, Pragerskega, Obernau, Studenca, sv. Martina, zgornje Bistrice, Maksave, iz Laporja itd. Tudi nekaj nasprotnikov je prišlo; ali zadržali so se mirno in poslušali pazno ter so končno tudi glasovali za našo rezolucijo. Tako je bil uspeh shoda popoln.

V imenu sklicateljev je otvoril zborovanje urednik K. Linhart; pozdravil je s prisrčnimi besedami vse navzoče in zagotovil, da bodejo tudi nasprotniki prišli do besede; samo med shodom naj se dostojno zadržijo, kajti motiti ali razbiti se ne pustimo zborovanja. Nato se je določilo g. Cedir. Za predsednika in g. Jos. Murko za zapisničarja.

V imenu mesta Slov. Bistrica pozdravil je potem g. župan A. Stieger v nemškem je-

Judovski poslanec. — Zadnji Obrenovič.

Na naši sliki vidimo na levi strani drž. poslanca dr. Arturja Mahler, ki pripada zionistiški judovski stranki. Zadnjič enkrat se ja ta zagriženi Jud v državnem zboru tako neotesano obnašal, da bi prišel kmalu do klofut. — Na desni strani vidimo zadnjega potomca srbске kraljevske družine Obrenovičev. Ta potomec Milan Kristič je naravni sin bivšega srbskega kralja Milana. Njegova mati je bila neka turška princezinja. Odkar je zasedla srbški prestol revolverska družina Karagjorgjevičev, slo je Milanu Krističu vedno slabše. Poskušal je priti do prijetnega življenja v nekem nočnem teatru, kjer je igral. Ali potem si je nogo zlomil in je zdaj kot pohabljenec in berač v največji bedi umrl. Tako je končala nekđaj hvalisana srbška kraljevska družina Obrenovičev.

Abg. Prof. Dr. Artur Mahler

Milan Kristič, zbiratelj Obrenovičev, zbiratelj v Ugarni sats Kruppel betleid unger.

ziku s pristržnimi besedami zborovalce. Opozarjal je na veliki pomen „Štajerčeve“ stranke. Beseda „Štajerc“ združuje danes ljudi od daleč in blizo. Žele je shodu obilo uspeha (živahno odobravanje).

Predsednik podelil je potem besedo glavniemu govorniku, uredniku K. Linhartu, ki je v 1½ urnem govoru raztolmačil težnje in cilje našega gibanja. Povedal je kar naprej, da nam je glavni namen, odstraniti vsjo hujskarijo in jo nadomestiti s skupnim gospodarskim delom Nemcev in Slovencev. Pri nas je jako malo kmetov, ki bi bili gospodarsko neodvisni. Dokazano je, da pride ravno na spodnjem Štajerskem največ kmetijskih posestev na boben. Tudi vedno večje izseljevanje v Ameriko dokazuje revščino našega ljudstva. Vse to so pravi dokazi, da je bila dosedanja slovenska politika nič vredna. Ljudstvo hoče, da se dvigne njegov gospodarski položaj, ne pa da se širi narodnostno gonjo. Govornik je popisal nadalje stanovanje „narodne stranke“, ki danes nima nobenega pomena več in ki je le zavetišče politikujočih slovenskih advokatov. Klerikalna stranka pa ima svojo „kmetško zvezo“, katero pa ne vodijo kmetje, marveč politikujoči farji. Dokler kmet v tej laži-kmetški zvezi pride do veljave, toliko časa je ne moremo priporočati. V daljšem govoru in na podlagi neovrgljivih dejstev dokazal je potem govornik, kako slovenski prvaki zlorabljajo sleherne javne zastope in gospodarske organizacije v svoje politične namene. Vidi se to v klerikalnih občinah in v klerikalnih okrajnih zastopih. Videlo se je pa tudi v zločinskih konzumnih društvih, ki so jih klerikalci svoj čas po vsem spodnjem Štajerskem ustanovljali in ki so vsi v konkurz prišli, medtem ko so zapeljani kmetje izgubili svoj denar in svoje poštenje. Istotako širijo in ustanovljajo zdaj klerikalci svoje posojilnice. Tudi tukaj bode prišlo (deloma je že prišlo) do velikanskega poloma. Nadalje se je govornik pečal z brezvestno obstrukcijo v štajerskem deželnem zboru. Dokazal je, da se je ta obstrukcija pričela brez vsacega vzroka le na komando čeških rogoviležev. Nadalje je omenil velikansko škodo, ki jo povzroča ta obstrukcija vsemu ljudstvu. Mi „Štajercijanci“ hočemo v tem oziru ljudstvu očii odpreti. Zato pa so poskusili nasprotniki, naše shode v Mariboru in Sv. Lenartu motiti. Ker se jim to ni posrečilo, napravili so danes v sv. Lenartu nasprotniški shod, ki pa prav nobenega pomena nima. Govornik je končal z besedami: „Ne pustite se nahujskati, delujmo skupaj, Nemci in Slovenci za zboljšanje gospodarske bodočnosti. Mi gremo svojo pot naprej in smo nepremagljivi, kajti resnica je na naši strani!“ — Že med govorom so poslušalci opetovano burno odobraval. Na koncu shoda pa ploskanje in odobravanja kar konec ni bilo.

Lepo v poljudnih a jedrnatih besedah je govoril tudi posestnik Novak za skupno delo kmetov, obrtnikov in delavcev. Nato je bila sprejeta ednoglasno sledeča rezolucija: „Danes v Slov. Bistrici zbrani, od več kot 300 kmetijskih volilcev obiskani shod protestira najodločneje proti zločinski obstrukciji v štajerskem deželnem zboru in izražja slovenskim poslancem najstrožje nezaupanje. Obenem prosi shod delavoljne po-

slance, da premagajo z vsimi močmi to škodljivo obstrukcijo.“

Predsednik je nato večkrat vprašal, ali želi kdo besede. Ali nikdo se ni oglasil. Tudi nasprotniški Saulusi so postali nakrat Paulusi. Urednik Linhart je še prosil, naj se naši somišljeniki izmikajo klerikalcev, da ne bi nam ti izzivanje očitali. Priporočal je pa tudi, da naj čitajo prihodnje klerikalne liste; tako bodo vsaj laži o shodu čitali.

V imenu zborovalcev se je potem vrli predsednik govorniku Linhartu zahvalil in v kratkih besedah velepomembni shod zaključil. Tako je bil ta shod eden najlepših in najmočnejših, kar jih je videl slovenjebistriški okraj. Za nasprotniške prireditve v hotelu „Austrija“, katere sta obdržala prvaška poslanca Pišek in Novak s pomočjo advokata dr. Leskovarja in žejnega urednika Kemperle, se ni nobena mačka zmenila. 16 orožnikov je varovalo to gospódo. Mi smo s tem uspehom lahko zadovoljni! Naša pot gre naprej in prišel bode čas, ko se podere trhleni prestol prvaške gonje!

Novice.

Železniška nesreča pri Zagorju ob Savi. Ana Čamer se piše ona ženska, ki je bila dne 22. oktobra 1910 navzoča pri nesreči Ivana Tomaževiča, ki je padel iz poštne vlaka, ki odhaja jutraj ob ¼4 iz Zagorja proti Ljubljani. Ta priča stanuje baje v mariborskem okraju in je prišla iz Pruskega, kamor se bode koncem meseca zopet vrnila. V imenu zapuščene revne rodbine se uljudno prisloji vsi, ki poznajo Ano Čamer, da sporočijo njen natančen naslov dr. Karel Trillerju, odvetniku v Ljubljani, ki je postavljen za zastopnika zapuščene rodbine, ali pa uredništvu „Štajerca“. — Bodite usmiljeni in pomagajte pravici do veljave! Zapuščena rodbina Vam bo za vedno hvaležna.

Tudi nekaj! Pred leti je ljubljanski policijski šef Franc Podgoršek z lastnice neke javne hiše madame Lewy sleparil. Ker se redkokdaj zgodi, da bi bil policijski načelnik lump, se to tudi sicer miroljubnim Ljubljančanom ni dopadlo. Vsled tega jo je Podgoršek raje brez vsacega slovesa v Ameriko popihal. Tam gre poštenjaku prav dobro. Prevzel je namreč uredništvo prvaške lista „Glas naroda“. Na en način bode ta Hribarjevi „Intimus“ že obogatel.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Prižnica postala je v zadnjem času zopet pravi agitacijski oder za gotove v politični gonji zaslepljene duhovnike. Kaj in kako mislimo mi o tistih duhovnikih, ki niti v Božji hiši svoji politični strasti ne morejo zapovedati, to smo pač že opetovano naglašali. Duhovnik, kateri zlorablja cerkev v politične namene, dokazuje pač javno, da je izgubil sleherni pojem o pravi veri... Sicer pa taki duhovniki za svoje politične cilje ničesar ne dosežejo. Kajti tudi najbolj klerikalnemu kmetu se gotovo ne dopade, ako mora v cerkvi mesto sv. evangelija gostilniške politične burke poslušati. Kakor rečeno, so v zadnjem času gotovi politični farji po cerkvah zopet z neverjetno strastjo pričeli proti „Štajercu“ hujskati. Dobili smo v tem oziru celo vrsto dopisov od kmetov. V vseh teh dopisih se možje pritožujejo, da niti v cerkvi nimajo miru pred politikom. Nimamo prostora, da bi vse te dopise ponatisnili. Le dva posebno značilna hočemo omeniti. Tako nam piše kmet iz sv. Miklavža na polju: — „Naš žup-

nik so na sv. Štefana dan iz prižnice po fantesu vere udrihali. Mi možje smo takrat še molčali; in Jagra zdaj nas je pa hudo jezilo, ko so zopet v „Proti o deljosi, 5. t. m. na leci udrihali po naprednem deljosi časopisih. Rekli so to „brezverski časopisi“, op v Cr napadajo duhovnike, papeža in vero. Nazadnju sled so še omenili, da je najhujši, „Štajerc“, karrek izja rega pišejo le brezverci in Luteranci. Jaz skih pos pravim, da je to laž, kajti v „Štajercu“ sem deželni sem nikdar ničesar proti veri čital! Miraj iz gosp torej, župnik Anton Drogenig, kajti tudi revamo, imama gradiva dovolj!“ — Eदनko se nam piše delo iz fare Polensak i. s.: „Naš župnik Po edino s platnik (tega tička že dolgo poznamo in smo te nasi ga že kot kaplana za usesa prijeli! op. ur. ce), naj prve adventne nedelje sem družega nič ne pni sreds diguje, kakor o slabih časnikih, katerih čita vsa dež je „veliki greh“. Po navadi govori Podplatrukojij! tako hitro, da se ga komaj čuje, kadar pa u Velikan pada „Štajerca“, pa hruli, da se Bogu uma shoda. Sploh pa Podplatnik že tudi drugače divja. Or vedno praznikih in nedeljah imamo tihe maše; tui in da na Marije svečnici smo imeli tiho mašo, ko Pa je povsod peta. Za pokopanje mrliča mora km ne s na pokopališču 3 K plačati, želar 2, še man Lenartu pa 70 krajc. V cerkvi vzel je Podplatnik dvema t m i v starima ženskoma sedeza, čeprav sta plačala tanca E leto; en sedež je dobila njegova kuharica, ena urednik pa njegova dekla. Kako se izražja ta „duhovnik slover dokazuje pridiga, ki jo je imel predzadnju na bajone deljo; rekel je, da tisti, kdor od njega prepovedas t r i c i časopise bere, je podoben svinji, katera spledili po po dreku rovlje“. Omenili smo danes le naš jav dva slučaja. Kmetje so se že naveličali te večernik, i hujskarije raz prižnice in opozarjajo cerkvevak in l oblast, naj napravi temu nekrščanskemu dr Kempe ianju konec. Drugače si bodo kmetje sarvorniko pomagali! — gospo

Narodnjaški dr. Horvat v Ptujju — tako s t n e nam piše — je res zelo usmiljen v svojih n o r o ž čunih. Dne 25. novembra 1910 gresta Antonija res in Stefan Šalamun, posestnika v Sitežu, k dlerikal Horvatu, da bi ta naj iz posestva Johana kholi se Antonije Šalamun vknjižene dolgove izbris kmeti. Ker je dr. Horvat hotel vedeti, koga strošaha! dotičeje, pokaže Franc Šalamun kupno pogodbo Marib v kateri je označeno, da ima stroške Štefa v vse Šalamun poravnati. Zato je tudi doktor obljubensko da bode do svečnice 1911 vse rešil. Namesnam ga da bi izknjižil, je stopil dr. Horvat v imenzlasi: Antonije Šalamun proti Štefanu Šalamun al sem pravdno pot in tožbo vložil, z istim pooblastojilnice lom, katerega je Antonija Šalamun za izbris pokih za pisala, brez da bi ona zahtevala, da bi se tožbenorski vložila. Iz tega samovoljega tožbenega postolagi. O panja si je dr. Horvat čez 60 K računil ter mestnik je sodnija odmerila 4650 K. Dne 20. januarni kas t. l. gre Antonija Šalamun omenjene stroše želi; plačevati; pravi dr. Horvat: Sodnija mi je pri najb več štrihala; zahteval je, da mora vsaj 10 tave. P več plačati. Ker pa tega ni hotela, sta se prižnik in pirala, za ta prepri ali pobotnico je morala s na sv nadalje stroške po 4 K plačati! Iz tega vzrok pa mu nadalje reče, da ona nima več plačati ko je sodnija odmerila; pobotnico pa mora ge tovo tisti plačati, kateri denarje prejme; v kerzi v jezi vže Horvat akte in pravi: Mislite da je dr. Z tom jaz zastojni mudil? In takoj je še 2 lerni go pripisal, to pa s pristavkom, da si on sme vge, v k vsak ¼ minute 2 K računati. Iz teh vzroko je morala stranka namesto 4650 K plačati 5016 K... Komaj je prva stranka iz pisarne se prijče druga žena iz pisarne, da je 9 K va računat, ko je bilo v računih. Kaj ne, narodnjaški s takimi dejstvi v kmetom pomagat? Zato nimajo zastojni izreka: „Slovenec k Slovincu“ V resnici pa bi se moralo reči: „Iz tvoje mošnji v moj žep!“

Crna politika gotovih duhovnikov je pa največji sovražnik vere. Več kot deset brezvercev škoduje cerkvi en sam politikujoči duhovnik. Dokaz temu nastopanje prvaške duhovščine v Ptujju. Vikar Pšunder (semtertja se piše tud Pschunder) in kaplan Jager sta vsled večneg političnega izzivanja in hujskanja tako daleč prišla, da so pričeli tudi najvernejši katolčan z glavo majati. Vsled tega so priredili p. l ptujski meščani shod, na katerem so odločno zahtevali, da škofijski ordinarijat, ja moža dmetih dva gospoda čimpreje iz Ptujja o nu brat pokličie. Mnogo oseb je celo izjavilo, da l poizkus v drugem slučaju izvajalo svoje konsekvence, kih sola

Klerikalci med seboj.

Zadnjič sta se v avstrijski državni zbornici hudo sprla trgovinski minister dr. Weiskirchner in poslanec dr. Heilinger, katerih sliki danes prinašamo. Zanimivo je, da pripadata obadva klerikalni ali krščansko-socialni stranki, katera stoji sploh v večnem prepiru, odkar je pokojni dr. Lueger zatisnil svoje oči. Istotako pa je zanimivo, da si klerikalci ob vsaki priliki prepira takoj drug drugemu najhujše osebne lumparije očitajo. Klerikalstvo vseh narodov je pač v smrdljivi korupciji ednako

Dr. Weiskirchner
Handelsminister

Abg. Dr. Alois Heilinger
(Christl. Soz.)